

MAG JE BOOS ZIJN OP GOD ALS JE GEBED NIET WORDT VERHOORD?

Iemand vertelde mij heel teleurgesteld, verdrietig en boos te zijn op God. Heel boos, want hij was nu een gelovige geworden, kwam trouw naar de kerk, maar God verhoorde zijn gebeden niet. God liet hem stikken. God liet hem in de kou staan. God deed niets voor hem. Hij kon nóg zoveel bidden, er veranderde niets bij zijn problemen en verdriet. Wat heb je dan aan zo'n God, zo vroeg hij mij?

Opmerking [R1]: geen vraagteken

Een brief vol boosheid

Die boosheid op God kom ik vaker tegen. Ik kreeg bijna gelijktijdig een brief van iemand die mij het volgende schreef:

„Mijn inspiratie is Jezus Zelf, ook al vind ik dat Hij Zich als mijn en veler ergste vijand heeft betoond. Ik geloofde Gods woord. Hij wil dat wij in Hem geloven. Hij wekt verwachtingen en Hij doet niets van wat Hij beloofd heeft. Met mij zijn velen in Hem teleurgesteld.”

Dan komt een schokkende uitspraak in zijn brief, die deze man verderop in zijn brief nog veel uitvoeriger en godslasterlijk zal zeggen. Hij schrijft: „Ik vind Hem een erger vijand dan de duivel. Hij doet niet wat Hij beloofd heeft. Hij laat mij vergeefs bidden, roepen, smeken, met als beloning voor mij een hel op aarde. Anderen hielp Hij, mij niet. Ik ken Hem niet als de Goede Herder. Ik ken Hem niet als de goede God. Ik ben woedend op God.”

Waarom worden mensen boos op God?

Als eerste wil ik wijzen op goed bedoelde verhalen van mensen, waarin zij vertellen hoe bijzonder God voor hen gezorgd had en hun gebeden verhoord had. Hun leven lijkt één groot verhaal van allerlei wonderen en gebedsverhoringen.

Niemand lijkt echter hun verhalen te controleren, terwijl hun verhalen ook eenzijdig verteld worden. Ik geef u een voorbeeld; iemand vertelt dat hij een auto-ongeluk heeft meegemaakt en dat God hem beschermd heeft, zodat hij er alleen maar een gebroken been aan overgehouden heeft. Ik denk dan altijd: Ja, God heeft mij ook beschermd. Ik heb niet eens een auto-ongeluk gehad en ik heb ook geen gebroken been. Ik schrijf dit om u te laten zien, dat verhalen die mensen ons vertellen zo betrekkelijk zijn. Wij moeten ons daarom niet richten op verhalen die allerlei mensen ons vertellen, hoe goed deze mensen het ook zullen bedoelen en hoe overtuigd zij ook zullen zijn van Godswonderen in hun leven. Wij moeten ons alleen richten op het Woord van God, de Bijbel. Hoe overtuigd mensen ook kunnen zijn dat God iets bijzonders in hun leven gedaan heeft, u kunt niet controleren of hun verhaal echt door God ingegeven is.

Ziet u aan de hand van dit voorbeeld hoe gemakkelijk mensen allerlei wonderlijke verhalen over God kunnen bedenken en die als waarheid kunnen doorvertellen? Het

Zou het 'Sinterklaasgeloof' niet één van de grote oorzaken zijn van de teleurstelling die velen hebben als het gaat om God? Mensen worden dan cynisch en denken dan over God zoals Toon Hermans over Sinterklaas dacht.

Nog een brief

Een ander schrijft: „Ik ben waardevol, een geliefd kind van de Vader. In wezen zijn het dingen die ik mij eigen gemaakt heb. Regels die ik toegepast heb in mijn leven. En braaf volg ik al die regels. Ik lees in mijn bijbel, ik bid, ik verzuim de kerkdiensten niet, ik doe aan Bijbelstudie, doe mee met de aanbidding enzovoorts. Want dat zijn dingen die van mij verlangd worden.

Opmerking [R2]: Bijbel

Ik probeerde God te ontleden in vakjes te stoppen, want op die manier had ik grip, had ik de controle. Ik verwerkte een incest verleden en kwam daar ook redelijk goed doorheen. En ik moet ook eerlijk bekennen dat het mij eigenwaarde gaf.

Opmerking [R3]: ontleden en in

Opmerking [R4]: incest-verleden

Ik ben de confrontatie met God aangegaan. Ik heb mijn zwarte 'ikje' laten spreken. Ik durf nu te zeggen: ik ben boos op God, nog anders gezegd: „Ik ben woedend op Hem.” Ik ben boos op God. Ik heb als kind gebeden, ontelbare keren gebeden dat de incest mocht stoppen. Maar Hij hoorde niet. En kom niet aan met vroom gepraat waarom God het liet gebeuren, ik heb het allemaal al gehoord, het maakt dat ik alleen maar bozer word, en het verdriet groter.”

Waarom boosheid kan leiden, blijkt uit het vervolg van zijn schrijven:

„Ik voelde me slecht behandeld door Hem, voelde me niet serieus genomen. Weet je, ik ben woedend op God en ik geloof dat Hij schuldig is en dat ik gelijk heb. Dat Hij zelf nu maar eens langs moet komen. Hij is toch de Almachtige? Hij kon toch voorkomen dat ik seksueel misbruikt werd? En eigenlijk gaat het nog dieper, ik haat God. Hij is toch zo alwetend? Wat kost het Hem nou voor moeite om met een knip in Zijn vingers mijn problemen op te lossen of ze in ieder geval in het perspectief van Zijn almacht en intimiteit te plaatsen?

Opmerking [R5]: van

Ik hoorde de wonderlijke verhalen hoe God bij anderen problemen wegnam, waar ik ook al vaak voor gebeden heb. Ja bij anderen doet God het wel, maar niet bij. Zo ook met mijn angst. Talloze oplossingen heb ik aangehoord, en ik volgde ze allemaal op, maar weg ging het niet. Hoe hard en vaak ik ook bad.”

Opmerking [R6]: Ja, bij

Een volgende schrijft: „Ik ben opgevoed in een kerk die leerde dat God degene was die mijn vader had gedood toen ik 12 jaar oud was. Dat God degene was die beproevingen en problemen zond. Dat God degene was die mij deed mislukken. God deed dingen om mij te straffen en te breken. Ik leerde God alleen maar kennen als een genadeloze, liefdeloze, onbarmhartige, wrede God, die het op mijn onheil gemunt had. Ik begreep niet hoe een liefdevolle God mijn vader kon doodmaken.”

Zou God het erg vinden als wij boos op Hem zijn?

Zou God het erg vinden als wij boos op Hem zijn? Velen denken dat Hij dat niet erg zal vinden. Zij denken, dat God dit wel zal begrijpen. Zij zeggen: „Als het een boosheid is

Mensen kunnen zich door God verlaten voelen

In Psalm 13 horen wij een mens zijn nood en verdriet klagen:

„Hoe lang nog, HEER, zult u mij vergeten, hoe lang nog verbergt u voor mij uw gelaat? Hoe lang nog wordt mijn ziel gekweld door zorgen en mijn hart door verdriet overstelpt, dag aan dag?

Hoe lang nog houdt mijn vijand de overhand? Zie mij, antwoord mij, HEER, mijn God! Verlicht mijn ogen, dat ik niet in doods-slaap wegzink. Laat mijn vijand niet roepen: ‘Ik heb hem verslagen’, mijn belagers niet juichen omdat ik bezwijk. Ik vertrouw op uw liefde: mijn hart zal juichen omdat u redding brengt, ik zal zingen voor de HEER, hij heeft mij geholpen.”

(Psalm 13:2-6)

Kwam David hier in opstand tegen God? Riep hij God ter verantwoording? Nee. David klopt hier niet met een opstandig hart bij God aan. Ook hij komt met zijn verdriet bij God. Er is verdriet in zijn hart. Hij ervaart dit alsof God hem verlaten heeft. Het voelt alsof God hem losgelaten heeft. Heeft God hem echt losgelaten? Natuurlijk niet. David heeft echter wel dit gevoel. In andere Psalmen laat David duidelijk weten, dat hij overtuigd is, dat hij onlosmakelijk aan God verbonden is. Zie Psalm 63:8.

In deze Psalm laat David zien, dat de enige weg die je moet gaan als je denkt dat God je vergeten is, dat je juist dan je vertrouwen in God moet uitspreken (vers 6).

Zo ook in Psalm 44 horen wij hoe een mens zijn nood aan God kenbaar maakt, omdat hij bidt en niet merkt dat hij antwoord krijgt. Nu roept hij tot God: „Waarom verbergt u uw gelaat, waarom vergeet u onze ellende, onze nood? Sta op, kom ons te hulp, verlos ons omwille van uw trouw.” (Psalm 44:24,26)

Opmerking [R7]: Zo horen wij ook in Psalm 44

Ook hij komt juist met zijn overtuiging dat hij nauw verbonden is met God en bidt daarom. Hij maakt God geen verwijt, maar roept juist Zijn hulp in. Ook hij roept God niet ter verantwoording en is niet boos op God.

Je kunt naar jezelf kijken en medelijden hebben met jezelf. Als je dat doet, lijkt God steeds verder weg te zijn en Zijn gelaat steeds meer voor jou verborgen te houden. Dan klopt het wat je vindt van je eigen pijn.

Je kunt ook naar God kijken en bedenken, dat je niet door Hem verlaten bent, ook al voelt dat zo. Hij kan je niet verlaten als je Zijn kind bent. God zegt ook tegen jou: „Maar kan een vrouw haar zuigeling vergeten of harteloos zijn tegen het kind dat zij droeg? Zelfs al zou zij het vergeten, Ik vergeet jou nooit. Ik heb je in mijn handpalm gegrift.” (Jesaja 49:15,16)

Misschien dat God heel graag had willen doen wat jij van Hem vroeg, maar dat het om de een of andere reden niet mogelijk was. Een reden die jij niet kent en misschien niet eens zou kunnen begrijpen. Wat doe je dan? Dan ga je gewoon verder. Je bedankt God voor alles wat Hij je wel gegeven heeft.

Belangrijke vraag

Een belangrijke vraag is: wat is de betrokkenheid van God bij ellende en verdriet in mijn leven. Legt God al ons verdriet en tegenslag, al onze tranen en misère als een rauw geschenk op ons levensbord, of staat Hij misschien buiten alle menselijke tegenslagen die ons treffen?

Je kunt de vraag ook anders stellen: Komt alle ellende dan misschien niet direct van God, maar staat Hij wel toe, dat een ander ons met ellende en onbeantwoorde gebeden overlaadt?

Dus: laat God de ellende in je leven toe, of staat Hij er misschien helemaal buiten?

Het antwoord op deze vraag kan gemakkelijk gevoed worden door de geschiedenis van Job. Hier zien wij duidelijk dat alle ellende van satan kwam en niet van God. Maar in Jobs geval stond God toe dat de duivel Job ruïneerde. God doodde dus niet de kinderen van Job maar liet het wel toe.

Nu een zeer belangrijke vraag: is deze geschiedenis van Job nu een weergave zoals het één keer met deze man geschied is, of is dit een beeld om ons te laten zien, dat de duivel ons met alles kastijdt en dat God het allemaal wel goed vindt?

Ik ben ervan overtuigd, dat dit een eenmalige gebeurtenis is. Nergens lees je verder in de Bijbel dat de duivel op zo'n manier Gods kinderen schade toebrengt. Wat je steeds verder leest, is dat mensen elkaar schade toebrengen. Mensen doen elkaar verdriet. Mensen bezorgen elkaar leed. Mensen doen elkaar pijn.

Mensen voeren oorlogen. Dat doet God niet. Beestachtige mensen moorden anderen, verkrachten vrouwen, mishandelen en doden kinderen. Dat doet God niet, dat doen deze demonisch bezeten mensen. Niemand kan God verantwoordelijk houden voor alle oorlogen en moordpartijen, noch voor al het terrorisme. Als er bij u ingebroken is, heeft God dat niet gedaan, maar een mens, een dief. Als u door een auto bent aangereiden, heeft God dat ook niet gedaan, die auto trouwens ook niet, maar de bestuurder van die auto.

Opmerking [R8]: vermoorden

Een kind heeft God gebeden en gesmeekt dat zijn moeder hem niet zal verlaten. Ze gaat toch weg en laat man en kind achter. Heeft God nu een fout gemaakt, of was dit een daad van die moeder? Was dit de beslissing van God of was het haar besluit?

Sterft niemand voor zijn tijd?

Een veel gebruikt gezegde luidt: „Niemand sterft voor zijn tijd.” Staat zoiets ook in de Bijbel? Nee! Het is door mensen zelf be-dacht. Met een dergelijke uitdrukking willen mensen God de regie geven over alles wat er hier gebeurt. Tegelijkertijd bepalen zij, dat God dan ook de verantwoordelijke is voor alle stervensgevallen. Hoewel het een idee is van vrome mensen, vraag uzelf toch af: is dit wat wij in de Bijbel lezen? Nee, dit staat niet in de Bijbel. Dit is een verzinsel van mensen, die het weliswaar goed bedoelen, maar er toch een waanidee mee geschapen hebben. God kan inderdaad het leven van een mens om de een of andere reden een halt toeroepen. Het kan voor gelovigen ook een troostrijke ge-dachte zijn als een jong kind gestorven is, om dan te

Opmerking [R9]: sterfgevallen

houdt en die veel om jou geeft. Hij is niet onbewogen als het om jouw leed en verdriet gaat!

Hoe zien wij dit in de Bijbel?

Hoe zien wij in de Bijbel dat de verantwoordelijkheid voor al het leed en het kwaad niet bij God ligt, maar bij de mensen zelf? Denk aan de volgende gebeurtenissen: Kaïn sloeg Abel dood. Hier overwon het kwaad (Kaïn) het goede (Abel). Waar was God? Waarom verhinderde God niet Kaïn dit deed? Omdat God de mens zijn eigen verantwoordelijkheid had gegeven. Nu moest de mens zelf ook handelen, zonder een robot te zijn, die door God bestuurd werd. Kaïn deed wat hij zelf wilde en God kon hem niet meer tegenhouden, omdat God de mens zijn eigen verantwoordelijkheid had gegeven!

Opmerking [R10]: niet dat Kaïn

Wij horen van een zekere Lamech, die zich ontpopt als een wrede mens en heel wat slachtoffers gemaakt heeft. God verhinderde dit ook niet.

Vervolgens lezen wij in Genesis 6 dat de aarde bewoond is door bijna alleen nog een verdorven bevolking. Gods schepping is in de macht van de duivel terecht gekomen. Om de mensheid te redden van de algehele ondergang moet God de zondvloed zenden. God kan wel straffen, maar Hij kan de mensen niet als robots besturen en hen dwingen om continu op het rechte pas te leven.

Opmerking [R11]: terechtgekomen

En zo kunnen we de hele Bijbel doorgaan. Wel kunnen we soms zien, dat het leed toch weer door God gebruikt wordt om tot iets goeds of moois te komen.

Een voorbeeld: Jozef werd eerst een slaaf en ging daarna als slaaf langdurig de gevangenis in. Hiervoor waren mensen verantwoordelijk. God kon het echter gebruiken opdat Jozef onderkoning in Egypte kon worden.

Het zijn allemaal gebeurtenissen die zich vandaag de dag herhalen. Wat God als een prachtige en liefdevolle schepping gemaakt had, is niet goed meer.

Alle mensen krijgen te maken met ziekte, pijn, verlies, dood en rouw. Mensen worden getroffen door een ongeluk of een ramp. Iedereen krijgt vroeg of laat te maken met leegte en gemis. Verdriet blijft niemand bespaard.

Is God dan niet almachtig?

Nee, dat is Hij niet. Dit klinkt als 'vloeken in de kerk'. Laat mij uitleggen wat ik bedoel. 'Almachtig zijn' betekent voor veel mensen dat God echt alles kan. Het gevolg is, dat er rare vragen gesteld worden zoals: „Kan God dan een steen maken die zo zwaar is, dat Hij hem zelf niet meer kan optillen?” Dan blijkt ineens dat God zo iets niet kan en dat het begrip 'almacht' uitgelegd moet worden.

In de dogmatiek spreken wij over de zogenaamde 'eigenschappen' van God. Hieronder verstaan wij een aantal begrippen zoals: God is één, heilig, rechtvaardig, liefdevol, alwetend, alomtegenwoordig, almachtig, enz. Dit zijn begrippen die

gemakkelijk een eigen leven kunnen gaan leiden. Om een voorbeeld te geven: God is liefdevol. Dit betekent niet dat God altijd alleen maar liefdevol is. Hij kan ook boos zijn en zondaars straffen. God maakte dat indertijd aan Mozes duidelijk toen Hij vertelde hoe Hij is. Hij zei dit als volgt: „De HEER ! Een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, die duizenden geslachten zijn liefde bewijst, die schuld, misdaad en zonde vergeeft, maar niet alles ongestraft laat en voor de schuld van de ouders de kinderen en kleinkinderen laat boeten, en ook het derde geslacht en het vierde.” (Exodus 34:6,7)

God vertelde aan Mozes dat Hij boordevol liefde en genade is, maar toch de zondaars straft. Gods liefde mag dus nooit in strijd zijn met Zijn eigen heiligheid en met de boodschap die Hij in de Bijbel aan ons gegeven heeft. Zo kan God in Zijn ‘almacht’ ook niet iets doen dat in strijd is met Zijn heiligheid.

God kan ‘berouw’ hebben

God moet soms beslissingen nemen, die om de een of andere reden voor ons onprettig zijn. God kijkt immers veel verder vooruit dan wij kunnen doen. Hij weet wat de consequenties zijn als Hij ons precies dat zou geven, wat wij van Hem vragen. Soms zijn er ook andere zaken in het spel.

God kan soms veranderen van gedachten omdat er bepaalde zaken spelen. Ik geef een paar voorbeelden:

„Toen [als gevolg van het pleidooi van Mozes] zag de HEER ervan af Zijn volk te treffen met het onheil waarmee Hij bedreigd had.” (Exodus 32:14)

God zegt: „De ene keer zeg Ik tegen een volk en een koninkrijk dat Ik het zal uitrukken, verwoesten en ombrengen maar als dat volk met zijn kwalijke praktijken breekt, dan zie Ik af van het onheil waarmee Ik het wilde treffen. De andere keer zeg Ik tegen een volk en een koninkrijk dat Ik het zal opbouwen en planten maar luistert dat volk daarna niet naar mij en doet het wat slecht is in mijn ogen, dan zie Ik af van al het goede dat Ik had beloofd te doen.” (Jeremia 18:7-10)

In bovenstaande teksten wordt in de NBG vertaling het woord ‘berouw’ gebruikt. Terwijl God alwetend is, kan Hij toch op bepaalde beslissingen terugkomen. Wij zien niet op de hoogte van Gods denken. God ziet en overziet allerlei zaken veel meer dan wij kunnen. Wij weten dat Hij heilig en rechtvaardig is. Dit betekent dat wij ook mogen weten dat Hij vanuit Zijn liefde, heiligheid en rechtvaardigheid met ons omgaat.

In de profetie van Jesaja wordt hierover het volgende gezegd door God: „Mijn plannen zijn niet jullie plannen, en jullie wegen zijn niet mijn wegen - spreekt de HEER. Want zo hoog als de hemel is boven de aarde, zo ver gaan mijn wegen jullie wegen te boven, en mijn plannen jullie plannen.” (Jesaja 55:8,9) God denkt anders dan wij!

Het voorbeeld van Jona

Laten wij eens kijken naar de situatie van de profeet Jona. Jona werd geroepen om naar Nineve te gaan en daar de boodschap te prediken van het oordeel dat God de stad zou verwoesten. Nadat hij de boodschap had uitgesproken zat Jona op een heuvel en wachtte hij tot het oordeel van God zou komen. Hij zat als het ware op de eerste rij van de oordeelsdag. Er gingen veertig dagen voorbij en er gebeurde niets. Waarom niet? Omdat Nineve berouw had getoond en God van gedachte was veranderd en hen niet meer wilde vernietigen! Ja, God had berouw en was van **gedach-ten** veranderd! Zoals wij van **gedachten** kunnen veranderen als bepaalde situaties wijzigen, zo gebeurde dat ook bij God. Teleurstellend? Voor Jona was het een enorme teleurstelling. Voor de mensen van Nineve was het een grote zegen!

Opmerking [R13]: gedachte

Opmerking [R14]: gedachte

God deed niet wat Jona van God verwachtte. Viel God nu iets te verwijten? Had God iets gedaan dat verkeerd was? Nee. Toch was Jona teleurgesteld in God. Bij wie lag nu het probleem: bij God of bij Jona? Bij Jona natuurlijk. Jona kende God niet goed genoeg en begreep God niet. Het probleem lag dus uiteindelijk bij de mens Jona en niet bij God. Zo kan het ook bij ons zijn, dat God ons op een bepaalde weg leidt, die wij niet begrijpen.

Ons lijden kan door God gebruikt worden

Veel mensen die in de Bijbel genoemd worden, hebben geleden. Denkt u maar aan de weg die Jozef moest gaan om onderkoning van Egypte te worden: eerst als slaaf verkocht worden en dan als gevolg van een valse beschuldiging lange tijd naar de gevangenis. Denk ook aan Mozes die 40 jaar in de woestijn moest rondlopen, voordat hij de redder van zijn volk kon worden.

Denkt u ook eens aan de lange lijdensweg die David moest gaan naar het koningschap over Israël. Hij moest steeds vluchten voor zijn eigen schoonvader en was vaak zijn leven niet zeker.

Denk aan wat de Hebreeënbrief ons vertelt over mensen die „te maken kregen met bespottung en geseling, zelfs met arrestatie en gevangenschap. Ze werden gestenigd of doormidden gezaagd, of stierven door een moordend zwaard. Ze zwierven rond in schapenvachten of geitenvellen, berooid, vernederd en mishandeld. Ze doolden door verlaten oorden en berggebieden en verscholen zich in grotten en holen onder de grond. Ze waren voor de wereld te goed.” (Hebreeën 11:36-38)

Staat er nu bij dat al deze mensen boos waren op God en dat zij God verwijten maakten? Staat er dat zij vonden dat God onrechtvaardig met hen omgegaan was? Welnee. Zij wisten dat hun ziel in de hand van God was en dat er met hun lichaam van alles kon gebeuren. Ze keken uit naar de eeuwige heerlijkheid bij God en aanvaardden het lijden.

Vergeet niet wat Paulus van zichzelf schreef: „Ik heb harder ge-zwoegd, heb vaker gevangen gezeten, heb veel meer lijfstraffen ondergaan, ben vaker in doodsgevaar geweest. Door de Joden ben ik vijfmaal met veertig min één zweepslagen gestraft, ik ben drie-maal met stokslagen gestraft, ik ben eenmaal met stenen bekogeld en heb driemaal schipbreuk geleden. Eén keer heb ik een heel etmaal op zee rondgedreven.

Vergeet nooit wat Romeinen 8:17 (NBG) ook tegen u zegt in verband met de Here Jezus: „Indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking.” Het lijden dat wij meema-ken is niet voor niets. Het is niet zinloos. Het heeft een doel. Het wil ons gereed maken voor de heerlijkheid van de Here Jezus die op ons wacht en die wij als gelovigen eens zullen ontvangen. Kijk naar vers 18. „Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister (de heerlijkheid) die ons in de toekomst zal worden geopenbaard.”

Kijk over uw lijden, tegenslagen en verdriet heen. Wij zeggen weleens: „Kijk verder dan je neus lang is.” Zoiets kun je ook in het geloofsleven zeggen: „Kijk verder dan je verdriet, je pijn, je ziekte, je strijd, je eenzaamheid, je angst, je zwakte, je leed, je teleurstelling, je beschadiging, je pijnlijke herinnering van wat je aangedaan is, enz., enz. Kijk verder. De mens is het enige levende wezen op aarde dat ‘omhoog kan kijken’. Alle dieren kijken voor zich uit of naar beneden, naar de grond. Mensen kunnen omhoog kijken - letterlijk en figuurlijk. Kijk naar Gods liefde. Realiseer u wat de Here Jezus voor u gedaan heeft. Stop met neerslachtigheid en laat u opbeuren door de boodschap van de Bijbel, dat is de boodschap van God Zelf.”

Onthoud de volgende boodschap: „Laten we daarbij de blik ge-richt houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons ge-loof: denkend aan de vreugde die voor hem in het verschiep lag, liet hij zich niet afschrikken door de schande van het kruis. Hij hield stand en nam plaats aan de rechterzijde van de troon van God. Laat tot u doordringen hoe hij standhield toen de zondaars zich zo tegen hem verzetten, opdat u niet de moed verliest en het opgeeft.” (Hebreeën 11:2,3)

Heer, leer ons bidden

Hoe moeten wij eigenlijk bidden? Waarom worden zoveel van onze gebeden niet verhoord? De discipelen zaten ook eens met dat probleem. Daarop kwamen zij bij de Here Jezus en vroegen Hem: „Heer, leer ons bidden.” Het staat als volgt in het evangelie van Lucas: „Eens was Jezus aan het bidden, en toen Hij Zijn ge-bed beëindigd had, zei een van zijn leerlingen tegen Hem: ‘Heer, leer ons bidden, zoals ook Johannes het zijn leerlingen geleerd heeft.’” (Lucas 11:1)

Daarop leerde de Heer het volgende gebed: „Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood; en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren; en leid ons niet in ver-zoe-king, maar verlos ons van de boze. Want Uwer is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.” (Mattheus 6:9-13 NBG; zie ook Lucas 11:2-4)

Terwijl velen menen dat Jezus hier een gebed gegeven heeft dat men dagelijks één of meerdere keren dient te bidden, gaf de Heer **hen** juist een voorbeeld, waarin Hij liet zien waarover het moet gaan als je bidt. Het gaat in je gebed om het brengen van een eerbetoon aan God de Vader. Het gaat erom dat je vraagt of Hij zo spoedig mogelijk Zijn hemels koninkrijk op aarde wil openbaren, zodat Zijn wil zal geschieden in die

Opmerking [R15]: “aan hen” = hun

periode, zoals Zijn wil ge-schiedt in de hemel. Aan het slot wordt nogmaals verwezen naar een eerbetoon aan Gods heerlijkheid.

Het gaat ook om je dagelijks leven. Je behoort niet te vragen of God je een auto wil geven, maar of Hij wil zorgen dat in je eerste levensbehoeften wordt voorzien. Als je elke dag je voedsel hebt, is dat voldoende en kun je God dankbaar zijn.

Natuurlijk gaat het ook over je eigen relatie met God. Dat is de vraag of God je vergeving wil schenken. Dat is de vraag of Hij de barrières die er telkens weer zijn tussen jou en Hem (dus: de zon-den, de schulden en de gevolgen van je zonden) wil verwijderen. De gedachte hier achter is dat je elke dagelijks als een reine die-naar voor Gods aangezicht kunt staan als je Hem dient en tot Hem bidt.

Opmerking [R16]: hierachter (?)

Opmerking [R17]: elke dag of dagelijks

Er is nog een geestelijk aspect in verband met je eigen leven: „Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.” Het is het gebed waarmee wij God vragen om ons te steunen, opdat wij niet in allerlei verzoeking en struikelen in ons geestelijk leven. Het is tevens de vraag aan God om ons te beschermen tegen de aanvallen van de duivel.

Opmerking [R18]: terechtkomen

Paulus zal dit later als volgt vermelden: „Ten slotte, zoek uw kracht in de Heer, in de kracht van zijn macht. Trek de wapen-rusting van God aan om stand te kunnen houden tegen de listen van de duivel. Onze strijd is niet gericht tegen mensen maar tegen hemelse vorsten, de heersers en de machthebbers van de duister-nis, tegen de kwade geesten in de hemelsferen. Neem daarom de wapens van God op om weerstand te kunnen bieden op de dag van het kwaad, om goed voorbereid stand te kunnen houden.” (Ephese 6:10-13)

Het BOEK heeft deze woorden als volgt weergegeven: „Tenslotte nog dit: Word sterk door één met de Here te zijn en Zijn grote kracht in u te laten werken. Bewapen u met alle wapens die God ons geeft. Dan zal de duivel met zijn slinkse streken u geen kwaad kunnen doen. Want wij vechten niet tegen mensen, maar tegen onzichtbare wezens: De duivelse heersers en machten, die deze donkere wereld tiranniseren, een heel leger van boosaardige geesten in de onzichtbare wereld om ons heen. Bewapen u dus met al Gods wapens om u te kunnen verdedigen als de vijand aanvalt. Dan zult u, na grote dingen te hebben gedaan, ongeslagen uit de strijd te voorschijn komen.”

Welke dingen noemde de Here Jezus niet toen Hij zei hoe wij moeten bidden? Bijna alles waar wij vaak voor bidden noemde Hij niet! Realiseer u dat! Mag je er dan niet voor bidden? Natuurlijk mag dat, maar het zijn gebeden die niet direct door de Heer genoemd zijn. Dat betekent, dat je ook niet kunt weten, of en hoe ze verhoord zullen worden.

Bidden in Jezus' Naam

Verschillende keren sprak de Here Jezus over 'bidden in Zijn Naam'. Wij citeren een van deze teksten:

„Waarachtig, Ik verzeker jullie: wie op Mij vertrouwt zal hetzelfde doen als Ik, en zelfs meer dan dat, Ik ga immers naar de Vader. En wat jullie dan in Mijn Naam vragen, dat

zal Ik doen, zodat door de Zoon de grootheid van de Vader zichtbaar wordt. Wanneer je iets in Mijn Naam vraagt, zal Ik het doen.” (Johannes 14:12-14)

In de NBG vertaling staat het wat letterlijker: „Voorwaar, voor-waar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader; en wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Indien gij Mij iets vraagt in mijn naam, Ik zal het doen.”

Veel christenen denken, dat als je gebed eindigt met de woorden ‘in Jezus’ Naam’, dat je dan voldoet aan de voorwaarde die de Here Jezus hier noemt. Maar ‘bidden in Jezus’ Naam’ is heel iets anders, dan deze woorden aan het eind van je gebed zeggen.

In de eerste plaats moeten wij erop letten, dat deze woorden niet in het algemeen tot gelovigen gesproken zijn, maar slechts tot de apostelen. Jezus zei: „Ik verzeker **jullie...**” (vers 12). Johannes 14 is de afscheidstoespraak van de Here Jezus. Van wie nam Hij afscheid? Van de christenen? Die waren er nog niet. Hij nam afscheid van Zijn 12 vrienden. Hij sprak die 12 mannen toe en vertelde hoe het met die 12 mannen verder zou gaan.

In de tweede plaats wordt gezegd, dat de aangesprokenen ‘grotere werken zullen doen dan de Here Jezus gedaan heeft’. De Heer zei: „Wie op Mij vertrouwt zal hetzelfde doen als Ik, en **zelfs meer dan dat.**” Wie van de ‘gewone christenen’ doet grotere dingen dan de Here Jezus gedaan heeft? Ik weet alleen van grote werken die de apostelen in Jezus’ Naam verricht hebben.

In de derde plaats wordt er een duidelijke motivatie gegeven om deze gebedsverhoringen te krijgen. Jezus zei: „Ik zal het doen, **opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde.**” Het gaat over gebedsverhoringen waarbij God de Vader in de Here Jezus verheerlijkt zal worden. Het gaat over gebeden waarin God verheerlijkt zal worden. Wees nu een beetje voorzichtig, nederig en bescheiden en zeg niet te snel, dat uw gebeden ook als doel hebben dat God verheerlijkt wordt. Als u bidt of God u ergens mee wil helpen, doe dan niet alsof het om Gods eer gaat. Het gaat er dan gewoon om, dat u er zelf in feite beter van wilt worden.

Toen de Here Jezus tegen Zijn discipelen zei, dat zij in Zijn Naam grotere werken zouden mogen doen en daarbij in Zijn Naam zouden mogen bidden, maakte Hij duidelijk, dat het ging om hun werk en gebed in dienst van de Heer. Het ging niet om bidden voor een nieuwe baan, voor een zegen over je voedsel, of voor een goede nachtrust, enz. Die gedachte, dat zulke gebeden bedoeld zouden zijn, hebben de christenen er zelf van gemaakt. Zonder studie van de Bijbelse boodschap in deze verzen, maakten zij van Jezus’ woorden hun eigen verhaal. In zekere zin trachtten zij nu ook de Here Jezus verplicht te maken, dat Hij al hun wensen zou vervullen.

Mag je dan niet bidden voor alles wat je **bezig houdt** en waar je mee ‘zit’? Natuurlijk mag dat. Je mag met God in je gebed over alles praten. Je mag alles aan God voorleggen, zowel je vreugden als je verdriet. Je mag hem vertellen over je blijdschap en je mag met je tranen bij Hem komen. En je hoeft nooit bang te zijn dat God niet naar je zal luisteren omdat je niet ‘mooi’ genoeg bidt. God kijkt niet naar je

Opmerking [R19]: bezighoudt

weg wilt nemen, maar of u hen wilt beschermen tegen de duivel. Ze horen niet bij de we-reld, zoals ik niet bij de wereld hoor.

Heilig hen dan door de waarheid. Uw woord is de waarheid. Ik zend hen naar de wereld, zoals u mij naar de wereld hebt gezonden. Ik heb mij geheiligd omwille van hen, zo zullen ook zij door de waarheid geheiligd zijn.

Ik bid niet alleen voor hen, maar voor allen die door hun verkon-diging in mij geloven. Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals u in mij bent en ik in u, laat hen zo ook in ons zijn, opdat de wereld gelooft dat u mij hebt gezonden. Ik heb hen laten delen in de grootheid die u mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals wij: ik in hen en u in mij. Dan zullen zij volkomen één zijn en zal de wereld begrijpen dat u mij hebt gezonden, en dat u hen liefhad zoals u mij liefhad.

Vader, u hebt hen aan mij geschonken, laat hen dan zijn waar ik ben. Dan zullen zij de grootheid zien die u mij gegeven hebt om-dat u mij al liefhad voordat de wereld gegrondvest werd. Recht-vaardige Vader, de wereld kent u niet, maar ik ken u, en zij weten dat u mij hebt gezonden. Ik heb hun uw naam bekendgemaakt en dat zal ik blijven doen, zodat de liefde waarmee u mij liefhad in hen zal zijn en ik in hen.” (Johannes 17)

Ik weet dat de Here Jezus kort daarna, in de Hof van Gethsemané het volgende beleefde: „Hij liep nog een stukje verder, knielde toen en bad diep voorovergebogen: ‘Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeu-ren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt.’” (Mattheus 26:39)

Het lijkt alsof Jezus hier onder het lijden van het kruis vandaan wil komen. Wilde Hij dat echt? Vergeet niet, dat dit gebed door het volgende was voorafgegaan: „Toen Hij zich bedroefd en angstig voelde worden, zei hij tegen hen: ‘Ik voel me dodelijk bedroefd; blij hier met mij waken.’” (Mattheus 26:37,38) Wat Jezus hier meemaakte in de Hof van Gethsemané was een onder-deel van het lijden waar Hij doorheen moest. Het was het lijden waarin Hij onze straf droeg. Daarom hoorden deze angst en dit gebed nu ook bij dit lijden.

De Heer was bang. Wachtte Hem een speciale aanval van satan, zoals die ook in het begin geweest was, toen satan Hem verzocht? Vroeg de Heer om bevrijd te worden van Zijn angst? Eigenlijk weten wij het niet precies. Wel weten wij dat later van Hem ge-zegd is: „Laten we daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooi-er van ons geloof: **denkend aan de vreug-de die voor Hem in het verschie-t lag, liet Hij zich niet af-schrikken door de schande van het kruis.** Hij hield stand en nam plaats aan de rechterzijde van de troon van God.” (Hebreeënen 12:2)

Hoe bad Paulus?

„Ik dank mijn God altijd wanneer ik aan u denk, telkens wanneer ik voor u allen bid. Dat doe ik vol vreugde, omdat u vanaf de eer-ste dag tot nu toe hebt bijgedragen aan de verspreiding van het evangelie. Ik ben ervan overtuigd dat hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voltooien op de dag van Christus Jezus.

En ik bid dat uw liefde blijft groeien door inzicht en fijnzinnig-heid, zodat u kunt onderscheiden waar het op aankomt. Dan zult u op de dag van Christus zuiver en onberispelijk zijn, vol van de vruchten van de gerechtigheid, die u dankt aan Jezus Christus, tot lof en eer van God.” (Philippenzen 1:3-6 en 9-11)

Opmerking [R20]: In mijn tekst staat dit kopje tegen de voorgaande alinea aan. Hoe staat het bij jou?

danken voor alles wat Hij ons gaf, geeft en eens zal geven. Daarbij mag dan niet vergeten worden hoe rijk het is als wij dan eens in onze gebeden aan God om hulp zouden vragen voor anderen. Voor onze ongelovige kinderen (dat doen wij meestal wel), voor onze burens en vrienden dat wij een ingang mogen krijgen om hen van de Here Jezus te vertellen, voor al onze mede broeders en zusters in het geloof, voor onze voorgangers en ouderlingen, voor ... Vult u zelf maar in voor wie u allemaal zou kunnen bidden.

Uw eigen geestelijk leven zou verrijkt worden en uw teleurstellingen vanwege onverhoorde gebeden zouden verdwijnen als u zich in uw gebeden niet zou richten op uw eigen leven, maar als u zou gaan bidden ten behoeve van anderen. U zou dan ook niet meer denken dat God niet naar u hoort, dat Hij toch niet naar u luistert en dat bidden geen zin heeft. U zou dan God wat meer gaan danken voor alles wat u hebt en waarin Hij u gezegend heeft. Gedachten aan boosheid op God zullen niet meer bij u opkomen. U zult God anders, beter leren kennen en alleen nog weten van Zijn liefde, ook voor u.

Natuurlijk kan God toornen op een goddeloze, God-vijandige wereld. Natuurlijk zal God toornen op de volken die Hem en Zijn Messias, de Here Jezus trachtten aan te vallen en proberen Israël uit te roeien. Die toorn van God treft dan die volken, niet u. U mag weten, dat Hij u liefheeft en voor u zorgt.

Opmerking [R21]: Jezus,

Natuurlijk hebt u dan nog steeds pijn, zorgen en verdriet. U zult er echter anders mee omgaan. U zult meer naar de liefde en de trouw van God kijken, ja: liefde en trouw voor uzelf. U zult ook bewust zijn, dat er problemen zijn die God niet voor u kan oplossen, omdat de mens bij Adam en Eva gekozen heeft zijn eigen weg te gaan en zijn eigen verantwoordelijkheid te dragen. Daar zullen wij het mee moeten doen. Wij weten ook dat wij van lijden naar heerlijkheid gaan. Naar die heerlijkheid mogen wij uitkijken.

Opmerking [R22]: uitkijken

Vergeet bij dit alles niet hoe belangrijk het is om dagelijks de Bijbel te blijven lezen en bestuderen. Veel christenen kopen tegenwoordig boekjes met levensverhalen van andere christenen en denken dan dat zij ook zulke dingen moeten meemaken. U kunt de verhalen van die mensen niet controleren en u weet niet wat er nog meer speelde, waarvan ze niets opgeschreven hebben. Richt u niet op zulke boekjes, richt u op de Bijbel, het Woord van God!

Bedenk het volgende: „Waarmede zal de jongeling zijn pad rein bewaren? Als hij dat houdt naar uw woord. Ik berg uw woord in mijn hart, opdat ik tegen U niet zondige.” (Psalm 119:9,11)

Een kinderlied zegt: „Lees je Bijbel, bid elke dag, opdat je (geestelijk!) groeien mag.”

Het antwoord op de vraag

De vraag was: Mag je boos zijn op God als Hij je gebed of gebeden niet verhoort? Het zal u duidelijk zijn: nee, dat mag niet. Ook al zijn er predikers die beweren dat het wel mag en daarvoor allerlei zogenaamde bewijzen aandragen, het mag niet. God staat niet onder ons maar ver boven ons. De Bijbel leert ons niet: „Wees boos op God als je dat zo uitkomt”, maar: „Heb God lief met alles wat in je is.” (zie Deuteronomium 6:5)